

A művelt embert mindenki tiszteli, becsüli...

A szocialista társadalomban ez az elv elfogadott. Tudjuk azt, hogy a műveltség forrása a könyv. A falusi kultúrforradalom ügye is nagyrészen a könyvtől függ, a népkönyvtártól és annak könyvtárosától. Ezt a szellemet hoztam magammal a hatnapos könyvtáros iskolából, ebben a szellemben próbáltam meg a könyvtárban dolgozni. Kibontakoztak előttem feladataim.

Karácsond kisközség Heves megyében, Gyöngyös városa mellett. Lakóinak száma 3600. A népkönyvtár 14 olvasóval kezdte és ma már 483 olvasója van és a kölcsönzések száma 937.

Feladatomnak tekintem a lakosságnak minél szélesebb körben való tájékoztatását a népkönyvtárról, annak könyveiről; ehhez a munkához segítségül hívtam a tömegszervezetekben dolgozókat (DISZ, MNDSZ). A Szabad Föld Téli Este előadások rendezőit, a Szülők Iskoláját. Ezek a munkatársaim mindenütt beszéltek az olvasás fontosságáról, azokról a szép és jó könyvekről, amely a népkönyvtárban várja őket, az ő könyvtárukbán. Táblákat függesztettek ki helyiségeikben, amelyeken hirdették a népkönyvtár nyitvatartási idejét és a könyvek kölcsönözhetőségét.

A népkönyvtárosnak, minthogy a faluból került ki, majdnem minden falusi ember ismerőse, sok ott a rokona, barátja. Ezt az alkalmat is felhasználhatja a könyvek propagandájában. Keresse fel az ismerősök és barátok táborát, ügyes beszélgetések kapcsán alakítsa át őket olvasótáborrá.

Nagyon jól bevált módszer a »könyvkihordás«: gyakorlati jelentősége a könyvek gyors forgalmában rejlik; elviszem a munkások munkahelyére, otthonába a könyveket, kiválasztják a kívántakat, az ismeretleneket egy-két szóval megmagyarázom és ajánlom nekik.

A tevékenységnek azonban nemcsak a népkönyvtáros részéről kell megnyilvánulnia; bele kell vonni a könyvtári munkába az olvasókat is. A mi népkönyvtárunknak igen sok úttörő olvasója van. Tanácsomra »Olvass többet« mozgalmat indítottak. A rajzóráikon a többi között igen szép és ügyes, színes könyvtári plakátokat készítenek, melyekkel feldíszítjük a könyvtárat és a pajtások szülei, valahányszor a könyvtárba jönnek, örömmel látják, hogy fiaik, lányaik plakátjai figyelmeztetik őket a könyvekre.

A falu legmozgalmasabb helyein, ahol legsűrűbb a forgalom, három nagyméretű, jól olvasható, a népkönyvtárra figyelmeztető hirdetőtábla van elhelyezve. Erről értesül a lakosság a könyvtár otthonáról, a nyitvatartás és a kölcsönzés idejéről.

Meg vagyok róla győződve, hogy könyvtáros elvtársaink is sokféle módját ismerik és gyakorolják a jó könyvtári és könyvpropaganda munkájának. Figyelmébe ajánlom mégis azoknak, akik a fentiek közül nem alkalmazták valamelyik módot, próbálják ki azokat, ha nehezen tudják megmozdítani, olvasásra nevelni a falusi dolgozókat. Azok az elvtársak pedig, akik szintén bevált és jó, egyéni módszereket tudnak nekem könyvtári munkámhoz ajánlani, írják meg a *Könyvbarátban*.

DÁN GYULA

karácsondi népkönyvtáros